

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2016 r. – TestBioTech i in./Komisja(Sprawa T-177/13) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Produkty zmodyfikowane genetycznie — Genetycznie zmodyfikowana soja MON 87701 x MON 89788 — Oddalenie jako bezzasadnego wniosku o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej dotyczącej decyzji w sprawie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu — Obowiązek uzasadnienia — Oczwisty błąd w ocenie)

(2017/C 038/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: TestBioTech eV (Monachium, Niemcy), European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV (Braunschweig, Niemcy), Sambucus eV (Vahlde, Niemcy) (przedstawiciele: K. Smith, QC i J. Stevenson, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo C. Cattabriga i P. Oliver, następnie C. Cattabriga i L. Flynn oraz w końcu C. Cattabriga, L. Flynn i C. Valero, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo E. Jenkinson i L. Christie, następnie L. Christie, w końcu S. Brandon, pełnomocnicy, wspierani przez J. Holmesa, barrister), Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) (przedstawiciele: D. Detken i S. Gabbi, pełnomocnicy) i Monsanto Europe (Antwerpia, Belgia) oraz Monsanto Company (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Pittie, adwokat)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności, na podstawie art. 263 TFUE, decyzji Komisji z dnia 8 stycznia 2013 r. dotyczącej wewnętrznej procedury odwoławczej w sprawie decyzji wykonawczej Komisji 2012/347/UE z dnia 28 czerwca 2012 r. zezwalającej na wprowadzanie do obrotu, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, produktów zawierających genetycznie zmodyfikowaną soję MON 87701 x MON 89788 (MON-87701-2 x MON-89788-1), składających się z niej lub z niej wyprodukowanych (Dz.U. 2012, L 171, s. 13).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV i Sambucus eV pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) oraz Monsanto Europe i Monsanto Company pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2016 r. – Hiszpania/Komisja(Sprawa T-466/14) ⁽¹⁾

[Unia celna — Przywóz produktów z tuńczyka pochodzących z Salwadoru — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Wniosek o niedokonywanie pokrycia należności celnych przywozowych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 236 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Prawo do dobrej administracji w ramach art. 872a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 — Błąd właściwych władz, którego w racjonalny sposób nie można wykryć]

(2017/C 038/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo A. Rubio González, a następnie V. Ester Casas, abogados del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Arenas, A. Caeiros i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE dotyczące stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2014) 2363 final z dnia 14 kwietnia 2014 r., w której stwierdza się, że w konkretnym przypadku umorzenie należności celnych przywozowych jest uzasadnione w pewnej kwocie, lecz nie jest ono uzasadnione w innej kwocie (sprawa REM/02/2013), w zakresie, w jakim decyzja ta stwierdza, że umorzenie należności celnych przywozowych w wysokości 14 417 193,41 EUR jest bezzasadne.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 z 11.8.2014.

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2016 r. – Hiszpania/Komisja

(Sprawa T-548/14) ⁽¹⁾

[Unia celna — Przywóz produktów z tuńczyka pochodzących z Ekwadoru — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Wniosek o niedokonywanie pokrycia należności celnych przywozowych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 236 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 — Zawiadomienie dla importerów publikowane w Dzienniku Urzędowym — Dobra wiara — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych — Artykuł 239 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92]

(2017/C 038/33)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: A. Rubio González, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Arenas, A. Caeiros, B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE dotyczące stwierdzenia nieważności art. 2 decyzji Komisji C(2014) 3007 final z dnia 15 maja 2014 r., w której stwierdza się, że w konkretnym przypadku umorzenie należności celnych przywozowych jest uzasadnione w pewnej kwocie oraz że nie jest ono uzasadnione w innej kwocie (sprawa REM/03/2013)

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 decyzji Komisji C(2014) 3007 final z dnia 15 maja 2014 r., w której uznano, że w konkretnym przypadku umorzenie należności celnych przywozowych jest uzasadnione w pewnej kwocie oraz że nie jest ono uzasadnione w innej kwocie (sprawa REM/03/2013).
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 315 z 15.9.2014.